

Izboja vsrk četrek. (Esce ogni giovedì) - Uredništvo in upravništvo v Gorici, Via C. Favetti 9. - Tiska Narodna Tiskarna. - Izdej. in ogd. ured. FRANCE BEVK
Cena cg.escm: 1 milim. visčine v širini enega stolpa L. - 80, za trgovske reklame, benčna obvestila poslana, vabila, naznenila, itd. vsaka vrsta L. 1.-
Celoletna naročnina L. 15.-. Za inozemstvo L. 22.50

Leto IV.

GORICA, četrtek dne 17. decembra 1925 - GORIZIA, giovedì li 17 dicembre 1925.

Št. 51

Nova moda za iznebitev draguljev.

Pravijo: V Milanu se zgodilo je, v svetu, kjer so d' narci, a pri nas še ne.

Tam gospé krog vrata nosijo zlato, poleg pa draguljev še je sto in sto.

Pa se je zgodilo, kar pri nas se ni, da gospa je neka vrgla kinč v smeti.

Ni bil več vreden kakor milijon, a se zanj izplača i' zreči božji lon,

Če bi bili znali, to bi vsak hitel, bi pobral dragulje, jih pri sebi grel.

Pravijo: navada zdaj da taka bo, da bo zlatenine ceste vse polno.

Prej so konjske fige nam vozili preč, zdaj bodo čedili nam to novo reč.

Če bo to v Milanu, ali bo pri nas, Čuk pove raz palce, kadar pride čas.

Gorica, 16. dec. 1925.

V tem zlatem, mnogoobeta-
jočem času, ko se za narodov
blagor pričakamo in ko mraz
še ni porehal na naši celini, se
vendar precej gorko počutimo.
Temperatura je postala tako
visoka, da bomo kmalu vsi
hodili še o Božiču samo v sraj-
cah okoli, da bomo poleg tega
samo črno tiskali, črno brali,
črno mislili in brzkone tudi sa-
mo črno sanjali. Morda bo
Čuk na palci v tem oziru izie-
ma, toda tudi njega lahko do-
leti lonce črnila in mu pobar-
va sivo perje.

V Jugoslaviji so lahko ve-
selj ministri in poslanci, ter
lahko gredo za vedno na počit-
nice. Ni jim treba ne govoriti
ne potovati. Za vse onravi no-
vopečeni minister Radič, ki
počuje in govori, da že raz-
mišljajo, če bi ne kazalo, da
mu naredijo poseben voz in
šotor, da ne bo vezan samo na
Maribor, Ljubljano in večja
mesta. On govori o vsem, tako
kot noben minister na svetu.
O krompirju in o gledališču, o
Čehih in svinjah, o vremenu in
dr. Korošču, o vseučilišču in
podganah. V njegovih bese-
dah se nahaja tak bazar, ki ga
lepo in najlepše spričuje nje-
gov nekdanji vzklík: »Živela
republika in kralj!«

Tako je prevzel delo vseh
vladnih obljub in groženi, če
prevzame še kralju besedo,
potem bo SHS on sam in mir-
na Bosna.

Če preidemo preko nemške
krize in težkih porodov nove
češke vlade, se lahko znajde-
mo v Rumuniji, kamor je šel
pred kratkim pisatelj Barbus-
se študirat, če so Rumuni res
taki nazadnjaki, kot jih slika
ves kulturni svet. Da Barbus-
su olajšajo delo, so ga takoj ob
prihodu nabiksali, da je iedva
ušel smrti in ga prepričali že
na vratih, da je govorica tudi
resnica.

Saj take dokaze so dajali in
jih še dajajo tudi v drugih
»kulturnih« deželah. Toda,
Čuk, prst na usta in lepo
molči!

Če Čuk na palci o Abd'el
Krimu dolgo nič ni poročal, je
to storil radi tega, ker se je ta
boril malo bolj pošteno kot
Evropejci, ker pa je zdaj pro-
dal bajé domovino Rif za

300.000 funtov, je s tem stopil
v častno vrsto civiliziranih na-
rodov in se ga moramo spom-
niti kot se spominjamo Fran-
cozov in Angležev, ki se tudi
bijejo za kupčije — pantalon
pa plača z denarjem in krvjo,
Čuk na palci.

PRESENEČENJE MU JE HOTELA NAPRAVITI.

Prijateljica: »Ti, jaz bi rada
napravila svojemu zaročencu
kako presenečenje za njegov

god! Ali mi ne bi lahko sveto-
vala ti kaj!«

»Da, veš kaj, kaj pa, ko mu
bi povedala svojo pravo sta-
rost?«

VESELJE.

Karta z bojišča: »Jutri pri-
dem na dopust. Ah, Ančka,
kako bom pritekkel k tebi, ka-
ko te bom objel, tvoje zlate
lase z rokami gladil... Vse
ostalo ustmeno.«

Ribničan in študent.

Sedela sta v vlaku Ribničan
in študent. Študent, ki se je
dolgočasil, se je hotel malo
pošaliti z nasproti mu sede-
čem Ribničanom.

Stopi tedaj k oknu in ga po-
skuša zapreti: Dela se, kot, da
je slaboten in še malemu
oknu ni kos. Dobrohotni Rib-
ničan pristopi tedaj k njemu
in mu reče:

»Bajž srijota, de t jez t pu-
kažem, keku se zepira aknu.«

Študent stopi na stran in
reče Ribničanu:

»No, dobro, oče, pa vi za-
prite.«

In res Ribničan prime za
okno in ga z lahkoto zapre.

»Vidš srijota, teku, sej
vidm, de najsí za nč. Vidš tü-
kaj je trejba imajt nekaj, tü-
kaj!« in pomolil je študentu
pod nos svoje velike pesti.

Nekaj časa se zopet mirno
peljejo dalje. Naenkrat pa
študent vstane, stopi k steni
vora in prime za ročaj zasilne
zavore. Kakor prej, se je de-
lal tudi sedaj, kot da vleče z
vso močjo za ročaj. Ribničan
ga nekaj časa opazuje, zmaje

z glavo, slednjič debelo pljune
pred se in reče:

»Že vidm, de njeboš spet nč
stüru«. Spet t bom mogu pu-
magat. »Bajž s potal« In sto-
pil je k študentu, ga zaničljivo
odrinil na stran in poprijel za
ročaj. Pa se je premislil, plju-
nil v roke in mencajoch z njimi
dejal:

»Tekule vidš, ti srijota« in
poprijel je znova. Hotel je
porabiti vso svojo moč, po-
tegne s tako silo, da mu ročaj
ostane v rokah, on sam pa te-
lebi med klopi, kot bi prifrčal
z vrh Triglava. K sreči so bile
podove deske dovolj močne,
sicer bi se revež gotovo znašel
na firu.

Na vlaku je nastala zmeš-
njava in ljudje so prestrašeno
gledali skozi okna. Pridrvel je
sprevodnik tudi v voz, kjer
sta bila naša dva znanca. Rib-
ničan je ves prestrašen še
vedno držal v roki zavorni ro-
čaj, zatoraj je sprevodnik z
lahkoto prišel nedolžnega mo-
žičia. Nič ni pomagalo izgo-
varjanje, ne prošnje, »lačati
je moral Ribničan določeno
vsoto in sme potem v miru
kuhati svojo jezo.

KAKO MU ODGOVORITI?

Kaprol vojaku, ki stoji na
»atenti«: Kadar se stoji na
»atenti«, se vojak ne sme ga-
niti niti z mezincem, še manj
govoriti. Razumeš?!

Vojak:?!

Kaprol divji: Zakaj imaš
odpeto sukno? Ne gari se!
Ne govori! Zakaj mi ne odgo-
voriš presneti tepec?! Molči!
Stoj na »atenti!« Odgovori!

Morate si misliti cenj, čita-
telji, kako se je »vical« naš
ubogi vojak.

TUREK HARAN.

Turek Haran je bil nekoč v
Parizu navzoč pri nekem
skupnem obedu in molče za-
užival srednje evropsko kosi-
lo. Nazadnje je sluga nosil o-
krog gospodov in dam še za-
bojček z zobotrebci. Ko je
prišel Haranu in diskretno po-
nudil, se je tu zahvalil rekoč:
»O hvala lepa, sem ravnokar
dve taki-le stvarci pojedel!«

Zajec Matajurac.

Pravijo, da je bil izvanredno velik
zajec, nekaj posebno lepega »od zaj-
ca«. Težek je bil kot mlad koštrun,
da, skoraj kot mlad kozel. Pravijo
celo, da je bil češki zajec. Glava,
oči, ušesa tudi muštate, vse je imel —
kot češki zajec. Tega zajca je kupil
naš Tine od nekega matajurskega
jagra, zaklel se je namreč, da ne ku-
pi od kobaridskih jagrov nikdar več
ne mesa ne kože, ker je bil, kakor
zatrjuje, še vsakikrat opeharjen.

Bilo je nekega dopoldne, ko je na-
letel na tega srečnega hribovskega
jagra, ki jo je ravno ponosno prima-
hal s to posebnostjo »od zajca« v do-
lino. Ogleđoval je možakarja nezaup-
no od vseh strani, spraševal in ga
skušal na vse »viže« in slednjič ugo-
tovil, da je možakar še nepokvarjen
in kobaridskim jagrom prav nič po-
doben, spustil se je z njim v »gluhin-
go« ter naposled z veliko vstraj-
nostjo zglilhal in plačal z neverjetno
malim denarjem, neverjetno velikega
zajca. »Sedaj si jih pa privoščim«,
zamašne s stisnjeno pestjo parkrat
gor in dol po zraku. — »To so lum-
pi!« godrnja čez kobaridske jagre
med potjo v sobo. Tam položi veli-
kana na mizo, ga lepo pogladí ter
začne mrtvecu pripovedovati in kle-
stíti čez te lumpe, in mu pravi med
drugim: »Ko bi te oni dobili v pest,
bi te prav gotovo, ponosno meni po-
nujali za mladega srnjaka, ali — jaz
bi te ne kupil, prav gotovo bi te ne
kupil, čeravno si tako velik. Zahte-
vali bi zate gotovo kolikor potrebu-
jejo. Koliko pa potrebuje ta požreš-
nost jagerska, to ve samo »oštir« —
fuj, te bodi! Jaz sem te pa kupil —
pol zastoj od tega poštenjaka s hri-
bov.«

Kot nalašč pride tam mimo ravno
ob tem času jagerska družba, ki jo
njena v bližnjo gostilno k lažnjivi ve-
lma na piki naš Tine, ki je name-
njena v bližnjo gostilno k lažnjivi va-
li, seveda, in na pol litra vipavca ob
enem. — »Tako j im hočem pokazati,
kakšne »sorte« jagri so«. Zagrabí
zajca in v štirih sekundah se skorači
pred hišo, držeč z obema rokama zaj-
ca kvišku ter kriči z visokim akor-
dom: »Tleee poglejte! tleee se špe-
glajte! tleee! tleee! To so drugi zaj-
ci, kot vaši in tudi drugi kup, he he
he he«. Predno so se jagri dobro za-
vedli, io je naš Tine z zajcem že
odkuril in izgnil kot vlak v Podbrdu.
Stekel je naravnost v klet, vrgel zaj-
ca čez tram, sedel na kurnik ter se
pol ure v zadoščenje od srca smejal.

Med tem jo je jagerska družba z po-
kvarjenim humorjem zadržala v gostil-
ni in začela takoj klepati načrte, ka-
ko bi dobila zadoščenje od našega Ti-
netá za občutljivo lovsko stran, kate-
ra je zadobila precej hud udarec s
tem zaljčim eksemplarom. Nekateri
izmed družbe, ki so dobili ob po-
gledu na tega velika in lovsko mrzli-
co, so se zavedli že t, ko im je prvi
četrt vipavca zdrknil v želodec, nato
so se z vso unemo ločili tuhtanja, da
bi prej ko mogoče kaj skovali; mislili
so, po tisoč km. na uro. In res se je
zabliskalo v modri jagerski glavici.
Eden izmed družbe pokaže v kuhinjo:
»Evo, tam na steni malega zajčka,
tega bomo zamenjali, na en način ali
drugi, za onega velikana, s katerim se
nam je Tine rogal. Mi ga naučimo,
kaj se pravi, priti v zamero pri
kobaridskih jagrih in sploh tak kot
je on; ki ni imel še nikdar druge puš-
ke v roki kot bezgovko«. Bravo
»Krumfeder!« Ta jo je pa pogruntal.
»Živijo!« kriči družba zadovoljna in
trči z kozarci tako močno skupaj,
da se vlije vipavska ploha čez mizo.
»Ta bo bolj pametna, zamenjati zaj-
ca naj si bo ali krasti, to bi bil greh,
to bi ne bilo lepo. Jager mora biti
»špegu« vsem drugim ljudem, zame-

njaši pa, zamenjati, odobruje stari Speglar, ki je nasprotoval vsem dosedanjim načrtom.

Sedaj pa takoj na delo. Treba je takoj poslati po Turina, on je kot naš lašč ustvarjen za lov na mrtve zajce. V par minutah se predstavi Turin zadovoljnega obraza hvaležen za tako čast. »Lejte gospudi jagri in verjemite mi, da sem za vas vsako uro pronto, potem pa naj bo divjačina živa ali mrtva sem že tako vstvarjen. Veste sem tudi jaz jagerske sorte. Že moj stari oče je jazbece lovil.« »Tu imaš en kozarec vipavca potem le brž, kakor že veš.« — Niti čakal ni konca povelja, ko je vliil v široko grlo dobrodejno kapljico, je zginil z zajčkom v vreči pri vratih.

Lovska družba je začela piti že na račun velikega zajca. Čez nekaj časa se pojavi pred zadovoljnimi obrazi zvesti in prefrigan Turin, udari z žokom ob žok: »Jayim pokorno, moment je tu, vsi s Tinetom vred so nekam izginili, samo v kleti kjer visi tista velika zaščita mrha, pere dekla perilo in to je treba sedaj hitro izrabiti. Dajte Polharju eno Liro naj teče takoj v Tinetovo prodajalno po žeblice, med tem poskusim mojo srečo v kleti.«

Polhar je bil stem predlogom takoj zadovoljen, takoj se odpravi z Turinom nad zajca.

»Oj! Oj! dober dan! Ljudje božji, kje ste?«

»No, kaj se dereš? saj smo tu. Kaj bi pa rad?« se oglasi dekla ter hiti v prodajalno in si briše roke v prednospik »za eno Liro žeblice rabim, le urno Micele. Prešič mi je podri hlev, »ko pridem prepoznaj me zna ščefinar še niti.« Vse žeblice je dekla Polharju pokazala. »Za hudirja, kakšne žeblice na hočeš? Te vrste so premajhni, tiste ki sem ti jih pokazala pred temi in ki so samo za par milimetrov daljši, so predolgi.« — »Kaj se repenčiš, kaj misliš da imate samo vi žeblice? Grem pa k Štatercu. Adijo!«

Med tem je bila operacija v kleti srečno izpeljana. Iz malega zajčka velik zajec.

Gostilna se je tresla od hrupa in smeha, ko sta se izvrstna jagra vrnila z plenom. Natararica je tekala približno 20 km na uro in nosila vipavca, srčni družbi še pozno v noč.

Drugo jutro je naš Tine privedoval otrokom čudne sanje o tem velikem zajcu, da je moral celo bežati pred njim, ki je tekel za njim po zadnjih nogah. Ukazal ga je še tisti dan napraviti za večerjo. Hlanec Jurij ga je snel. Zdel se mu je nekaj drugačen kot prejšnji dan. Ker pa ne pozna zajčje narave in ne ve, ali postane zajec manjši ali večji, ako visi en dan v kleti, ga je nesel, ko je bil z mesarskim delom gotov, naravnost v kuhinjo. Kuharica pa, ko je nazega zajca zagledala je vdarila z rokami nad glavo skupaj in se začudila: »Kaj? To naj bi bil tisti zajec, katerega je ukazal gospodar napraviti skozi cel teden vsak dan na drug način. Tega ne bo kaj jesti še za dve večerji ne.« V par minutah je bilo skupaj 33 oči ki so zrlje molče to malo sneto živalico. Naš Tine je po dolgem molku vzdignil kazalec: »Otročiči, to nam bodi za šolo. Včeraj je bilo zajca eno breme in glejte ga danes, ko se mu je sleklo kožo je prišel skoraj v nič. Nikdar zajca več v hišo! Vsi jagri so lumpi, tudi tisti s hribov je lump.

Lovski prijatelj.

VELIKA SENZACIJA!

(Za vse device in vdove v ljubljanski okolici).

V kratkem se namerava poročiti 20 bogatih ženinov. Vsi ti človekoljubni mecenji so zaprosili Čukovo uredništvo, da naj bi po možnosti posre-

Pravočasno obnovite naročnino na naš list!

Pošljite: L. 15.— za celo leto, L. 7,50 za polovico leta, Jugoslovani L. 22.50 (ali pa Din. 50.—) za celo leto, L. 11.25 (ali pa Din. 25.—) za polovico leta. — Rojaki v Franciji: Celoletna naročnina 22.50 frankov. — Slovenski ameriški strici naj pošljejo 1 Dolar.

Uprava „Čuka na palci“ v Gorici.

dovalo, da pridejo do zaželjene ne sreče.

Uredništvo se je blagohotno odzvalo in bo zatoraj prihodnjic priobčilo slike vseh dvajstih ženinov. Poživamo pa vse one zapuščene Evine hčere, katerim usoda ni še naklonila zakladov tega sveta, da naj ne zamude ugodne prilike in naj se potrudijo v zakonski paradiz.

Čuk na palci.

LOJZET-U!

Odkar »Pepi iz Rojana« od nas šel je preč, Sovražnikov negovih je bilo preveč, Opolzla tla in drsa, drsi... Za ta argument so se brigali vsi. Lojze »fotbalisti« je kričal na glas: »Dajmo ga, sedaj je prav čas!« Se moti Lojze in tovariši vsi. Po toči zvoniti, to več ne diši.

Premišlajte raje na slavne dni, Ko v Rojanu gospodje bili ste Vi. Al'danes besedičiti — to več ne gre. Saj »Zora« je umrla in z njo sanje vse Milena.

BRZOFOTOGRAF V MARIBORU.

V Mariboru se baje nahaja neki brzofotograf, kateri izdeluje fotografije v najkrajšem času. Tega fotografa je treba priporočiti vsakomur, posebno pa tistim, ki hočejo imeti fotografije za legitimacije. Ako hočeš namreč potovati v Ameriko in ti je zato treba tvojo fotografijo — naroči jo pri tem fotografu in bodi siguren, da boš prišel peš v Ameriko prej, ko jo bo ta fotograf izvršil. Prav dobro bi bilo, da bi se posluževali tega fotografa tisti, ki čakajo na smrt, kajti če boš njega poslal po smrt boš živel še leta in leta.

Iz pisarne.

Kako izgleda pisarna g. Počakavčka, kadar šefa ni v pisarni.

POMOTA.

Nadzornik neke tiskarne vstopi ravno v sobo, ko je nekak gospodična iz sosednjega godbenega oddelka telefonirala. Ves zavzet se vstavi in posluša. Gospodična nadaljuje: »Ljubim te, ljubim samo tebe! Vsako noč jočem radi ljubezni! Še nikdar ni nihče tako ljubil kot jaz!«

Ves jezen stopi nadzornik k gospodični in reče: »Čujte, telefon ni za ljubezenske izpovedi! In še posebno v uradnih urah!«

»Kaj?« pravi mlada dama, »saj sem vendar ponovila le nekoliko naslovov nekkih pesmi, ki so jih telefonično zahtevali!«

O!

En sam zlog in vendar cel besednjak ljubezni. Hrepenenje, boleost, vzradoščenje; vse to se izraža bolj s tem samim zlogom, kot s celimi gorami romanov in povesti. Kadar zaljubljenec ne ve, kaj bi rekel svoji dražestni, vsklikne: O! — nakar odgovori ljubica zelo pomembno: O! — V ljubezni je tako, kdor zna reči, A, mora znati reči tudi O!

Nova uganka.

V neki gostilni se nahaja 30 oseb, med katerimi so možki, ženske in otroci. Vse te osebe skupaj morajo obedovati in imajo samo 60 lir, katere morajo vse potrošiti.

Eno kosilo za možkega stane 6 lir.

Eno kosilo za žensko stane 4 lire.

Eno kosilo za otroka stane 1 liro.

Vpraša se, koliko možkih, koliko žensk in koliko otrok napravi skupina 30 oseb, ki morajo potrošiti 60 lir za obed. — Kdor pošlje v zavitku znamko za L. 2.—, (Jugoslovani Din. 6.— a ne znamk), dobi po pošti franko na dom znameniti roman »Zadnji dnevi v Ogleju« in bo njegovo ime objavljeno v prih. številki Čuka.

Zakaj? Zato.

Zakaj so v Budanjah razbili črni možje fabriko?

Zato, ker niso prej coprance požegnali s šnopsom.

Zakaj pijejo coprance rade šnops?

Zato, da jih ne zebe v dolgi jezik.

Zakaj je prinesel Sv. Nikolaj stari sivki paket tropin?

Zato, da jih bo prigrizovala.

Zakaj Janko ne da odgovora svojim napadalkam?

Zato, ker jim bode odgovoril, kadar bo vsega konec.

Zakaj se erzeljske punce tako pucajo ob nedeljah?

Zato, ker si mislijo, da so grde.

Zakaj erzeljske frajle tako rade sprejmejo srčke od fantov?

Zato, da se potem ena proti drugi z njimi baha.

Zakaj erzeljske frajle ne ljubijo domačih fantov?

Zato, ker mislijo, da bodo dobile bolj imenitne.

Zakaj je na Erzeltju toliko punc?

Zato, da se ni potreba hodit, drugam ženit.

Zakaj so Erzelske punce tako debele?

Zato, ker so na dobrem zraku.

V GLEDALIŠČU.

Novo dramo so v gledališču izžvižgali: »Ah moj Bog!« vs klikne pisatelj dotične drame »v resnici je težko vganiti, kaj hoče publika.«

»O ne«, odgovori gledališki ravnatelj pikro, »v tem slučaju ne: hoče imeti svoj denar nazaj!«

SMEHA VAM MANJKA? Zakaj pa niste kupili Čukov Koledar za l. 1926? Ta vam da smeha dovoij samo za Lir 3.20, po pošti Lir 3.50.

Naročite ga lahko tudi v Narodni Knjigarni v Gorici.

„Prosim, kje lahko kupim prazne steklenice?“
 „Ne vem. Jaz vedno kupujem le polne steklenice.“

KLOBASA.

Groteska, Prireditel Karlo.
 Pes je našel klobaso. Po cesti je prišel drugi pes in mu jo je hotel iztrgati. Ko je videl neki človek, kako se prepirata psa, je skočil k njima in jima iztrgal klobaso. Pogledal jo je in ker je bila razen nekaterih ugrizov še cela, jo je nesel domov, jo izročil svoji ženi in dejal: »Speči mi tole klobaso!« Žena je vzela klobaso in rekla: »Odkod pa so ti ugrizi na klobasi?«

In mož ji je pripovedoval, kako je našel klobaso.
 Žena pa je rekla: »Sramota je za ljudi, jesti to, česar se je dotaknila žival. Če si že poželiš klobase, pošljem ponjo k mesarju in jo kupim. Hvala Bogu, saj jo imava s čim!«

Rekel pa je mož: »Ni potreba denarja trositi, kadar se ga lahko prihrani. Tudi živali je ljubi Bog ustvaril. Hitro mi speči klobaso!«

Odgovorila pa je žena: »Ne, ne bom jo, tudi če me ubiješ!«

Postal pa je mož jezen in udaril ženo po glavi, da se je zvalila na tla in še kriknila ni.

Šel pa je mož k sodniku in rekel: »Ubil sem svojo ženo!«

In ga je sodnik vprašal: »Za kaj si to storil?« In mož mu je pripovedoval povest o klobasi.

In rekel je sodnik: »Klobasa ni bila tvoja, ukradel si jo, zato si tat in boš visel!«

Mož pa je rekel: »Dobro, naj bo, a! prejšnji morajo nastopiti tožitelji, katerim sem klobaso ukradel!«

In sodnik je ukazal, da seženejo na kup vse pse iz celega mesta in jim je rekel: »Kateremu izmed vas je pripadala klobasa?«

Psi pa so zalajali vsi hkratu: »Mou... mou!«

In mož je rekel: »To ni pravično, jaz sem jo vzela dve ma!«

Poslal pa je sodnik svojega pisarja k mestnemu svetu, naj ga vpraša, kako in kaj misli on.

Prišel je svet, mestni župan

mu je stal na čelu v črni uradniški obleki, z zlato verigo za vratom.

Vprašal je župan: »Kaj se je prmerilo?«

In mu je pripovedoval sodnik, govoril mož in so lajali psi. In je prišel še kmetič in povedal, da je bila njemu ukradena klobasa.

Povprašal je župan pse, kdo izmed njih jo je ukradel?

In vsi so zalajali istočasno.

Nato pa je rekel župan: »No, pa smo jih dobili!«

In je ukazal, da se vsi psi pobesijo.

Pritekli pa so ljudje, ki so bili lastniki psov, in tega niso pustili. Vsak je namreč trdil, da je njegov pes nedolžen.

Popraskal se je gospod župan za ušesi in je rekel: »Kaj bi napravili? Pošljemo po kralja, on bo razsodil!«

In poslali so po kralja. Kralj je prišel in dva tisoč vitezov ga je spremljalo. Velik šotor so napravili na sredi mesta in v njem je sedel kralj na zlatem tronu, v rokah pa je držal kraljevsko žezlo in meč pravičce. Dva tisoč vitezov pa je stalo okrog njega in ga varovalo. In kralj je vprašal, kaj se je zgodilo?

Pripovedoval mu je župan, pravil sodnik, govoril mu je

mož, kričali so ljudje in so lajali psi.

Dolgo je pomislil kralj, nato je vprašal kmeta: »Koliko zahtevaš za klobaso?«

In je odgovoril kmet: »Zlat okrogel krajcar!«

Obrnil se je kralj do svojega višjega zakladnika — finančnega imenovanega — in mu velel izplačati kmetu zlat okrogel krajcar. Pripomnil pa je še: »In je razsojeno!«

Vzel je kmet zlat okrogel krajcar in šel po svojih poteh...

Vsi pa so bili zelo zavzeti in se čudili velik modrosti kraljevi ter so navdušeno vsklikali: »Živijo!« Samo psi so lajali, ker niso znali klicati »živijo!«

Kralj pa se je odpeljal nazaj in z njim njegovih dva tisoč vitezov; ljudstvo se je razšlo, mož pa je prišel domov.

Našel je ženo pri ognjišču, z velikim »rogom« na čelu, kamor jo je prej vdaril. V ponvi pa je nekaj čvrčalo.

In je rekla žena svojemu možu: »Kod si hodil tako pozno? Jaz sem pa spekla klobaso!«

Vzel je mož pečeno klobaso, jo pogledal, ker pa ni bila več vžitna, jo je vrgel skozi vrata na cesto.

Prišel pa je mimo pes, jo zagrabil in odnesel.

Med možem in ženo.

„Kaj spet nov klobuk hočeš? Sploh ne vem, čemu rabiš ti toliko klobukov, ko nimaš glave.“

Rešena uganka.

Zadnja uganka se tako-le razreši: Na levi navzdol: Sežana. Na desni navzgor: Marica. Zgoraj na desno: Jerica. Spodaj na desno: Dninar.

Prav so rešili:

- Likar Ciril, Gore; Pavla Stubeč, Smarje; Jernej Sesek, Ljubljana; Justič Erman, Maribor; Rado Seliškar, Ljubljana; Rezika Strle, Janeževobrd; Josip Jelen, Opatjeselo; Justin Joško, Otoče, Jugoslavija; Alojz Tome, Maribor; Stefka Likar, Vojško; Alojz Sušek, Lajtersberg, Maribor; Ivanka Vičič, Trst; Jožef Drnovšek, Plava; Andrej Miklavčič, Trbovlje; Janko Kopač, Tržič-Jugoslavija; Silvil Panko, Planina; Ivana Groebner, Planina; Marija Flerin, Stob - Domžale; Francka Žerjal, Barkovlje; Neža Geržina, Postojna; Poniž Ferdinand, Postojna; Josip Gaberščik, Trst; Geč Ivan, Sv. Margareta-Slovenija; Franc Augustinovič, Ciril Metodova, Maribor; Lizika Sert, Police-Slovenija; Ivan Kastelic, Grič-Slovenija; Thaler Ivan Maribor; Stanislav Tavčar, Ivanjigrad; Jernej Sešek, Ljubljana; August Kolman, Postojna; Lovro Makuc, Črna, Jugoslavija; Frančiška Polič, Postojna; Boltar Ana, Svilešje; Vincencij Freljih, Idršek; Pavel Brišar, Orehek; Gizele Bilek, Opatija; Vincencij Freljih, Idršek; Rudolf Bezek, Sežana.

Amerikansko posojilo.

«Oprostite, ali ste vi za posojilo?»
 «Da».
 «Tedaj mi posodite sto lir».

SPOZNAL GA JE.

V nekem klubu opazuje gost svojega soseda. Končno stopi k njemu in mu reče: »Če se ne motim, sem vas jaz že nekoč videl!« — »Žalibog, Ni mogoče.« — »Seveda sem vas! Čisto dobro se spomnim!« — »Toda ne, gospod!« — »Ali da, videl sem vas! Kaj ste bili pred kakimi desetimi leti, če vas smem vprašati?«

»Jaz? Bil sem ječarski nadzornik v Gradiški!«

FILOZOFIJA.

Največji filozof je bil milijonar, ki si je sam nogavice pletel in vsak dan sto lačnih revežev nasitil.

Filozofija, jus in medicina so trije temeljni stebri človeškega duha. Filozofija je gozd, čim bolj siliš v njega, tembolj je teman in neprozoren. Jus je sadni vrt, na katerem prinaša drevje mnogo sadu; medicina je krompirjeva njiva; sadež leži v zemlji.

Pri vedeževalki.

„Kje pa si bil?“
 „Pri vedeževalki?“
 „Čemu pa?“
 „Poklical sem duh moje žene, ki je umrla pred tednom dni in sem jo vprašal, kam je v-taknila moje žepne robce, da jih ne morem dobiti.“

Pretepi.

„Ti, zakaj se kmetje samo ob nedeljah pretepajo?“

„Zato, kjer so ob delavnikih preveč utrujeni.“

KATEKIZEM za učitelja klavirja.

Glavna napaka učiteljev klavirja leži v tem, ko mislijo, da jemljejo njihovi učenci in učenke pouk zato, da bi se naučili kakega inštrumenta. Radi tega dolgočasijo svoje predstojnike — kajti to so njihovi učenci — z različnimi tonskimi lestvicami, prstnim vajami in notami in jim tako jemljejo veselje do »umetnosti«. Čeprav je vse to — z ene strani — hvalevredno, vendar za učitelje nikakor plodonosno. Kdo pa bo plačal dva dinarja na uro, da se bo dolgočasil?! Zato sem sestavil majhen katekizem za učitelje, ki ga toplo priporočam vsakemu kolegu.

Vprašanje: »Čemu jemlje učenec pouk?«

Odgovor: »Zato, da je bolj moderen.«

Vp: »Kdo zna bolj poučevati kot ti?«

Odg.: »Učenčevi stariši!«

Vp.: »Kaj dela vedno učenec?«

Odg.: »Napreduje.«

Vp.: »Kaj ima na vsak način?«

Odg.: »Prirojen talent in malo časa, da bi se učil.«

Vp.: »Kako daleč mora biti učenec že pri tretji uri?«

Odg.: »Mora znati »Malega vojaka«, »Narodno himno« in razločevati violinski ključ od onega pri hišnih vratih.«

Vp.: Česa si ne smeš nabaviti?«

Odg.: Telefona.«

Vp.: Čemu ne?«

Odg.: »Ker drugače ti bodo

učenca vsako drugo uro odpo-vedalil!«

Vp.: Kdo ti plača potem za pouk rezervirane ure?«

Odg.: »Nihče.«

Vp.: Kdo je potem kriv, če se učenec nič ne navadi?«

Odg.: »Ti.«

Vp.: »Česa ne smeš nikdar imeti in česa nikdar izgubiti.«

Odg.: »Vzroka za nezadovoljnost in potrpljenja.«

Vp.: »Koliko časa traja učna ura po srednjevropskem štetju časa?«

Odg.: »45 minut.«

To so zakoni, ki se jih mora držati vsak poučevalec klavir-

ja, če hoče, da bo dobro in zadovoljno izhajal. Osem urnega delavnika ne moremo zahtevati, pač pa petinštrideset minut.

UBELJSKIMA VDOVCEMA.

(Izpod Nanosa.)

Vajino sladko pesem sem prebrala, zato v »Čuka« par vrstic poslala. Iredraga vdovca izpod Nanosa, če se vama dopada bom — poslušajta! Sem deklica mlada, vesela, in lepše je nima vsa »Čukova dežela«. Moj dom je lepa »Banjska planota«, kjer so vsa dekleta gibčna in visoka. Ker sem pa le jaz še nedolžna in kras banjskih deklet, bi rada imela vdovca, ki skace za devet.

Moja postava je zares stasita in moja volja prav kremenita. Bogata sem kot sam hudir, imam pet žakljev lir. Pa tudi modro imam glavo, zraven zapeljivo telo. Potrudi se — vdovec visoke postave, da mi prinese »Čuk« pozdrave, na lepe »Banjske planjave«.

NOČNEMU PTICU V MARIBORU.

(Poklonila Pena.)

Nočni ptič zafrfotal v »Čuku« je na palci in prestrašili so se »Čukovi« bralci, se posebno naše bralke lepe in koketne, ker prehudo jih obljajal je, če so tudi fletne... Pticek nočni, nočni ptič, brzdaj svoj jeziček kajti danes bolj kot ti morda kdo je pticek...

LOV NA MERJASCA.

Dne 30. novembra se je priklaril neki merjasec iz Hrvaške k Sv. Anji, občina Makule pri Poljčanah, ker ga je pregnal veliki sneg iz Hrvatskega. Ko so tamošnji lovci zvedeli o njem, so šli vsi na lov, kamor so vzel več gonjačev seboj — toda inteli so tisto smolo, kakor lovci v Gupleku dne 22. novembra. Čakali in čakali so več ur na njega, toda videli ga niso, ker so se pogovarjali med seboj in so pozabili, da čakajo na merjasca. Merjasec pa se je nahajal v ogradi pri neki hiši. Ko je slišal njihov pogovor, je pokukal okoli ogala hiše in zagledal bogvekam. Lovci, kateri so bili kumaj kakih 150 metrov od njega oddaljeni, so začuli nekaj in so tekli v isti meri all merjasec jim je bil med tem že izginil izpred oči.

Nepozabljen dežnik.

Profesor Pozabljivec: »Hvala Bogu, to pot vendarle nisem pozabil svojega dežnika v restavraciji.«

OVIRE.

Groteska v dveh dejanjih.
Spisal B. KARLO.

LUKC: Si mislil kaj? Saj saj sem vedel, da boš mislil!...

STANE: ...in sem naročil Danilotu, naj gre on.

DANILO: Saj sem hotel iti, pa me je poslal Luke k Medenu po kopita.

LUKC: Streliš, kdo je pa vedel...

REŽISER: Brž, brž! Kam pa je šel Janez?

NADICA (zbeži Borisu, ki preveč sili v njo): Oh, najbrž je šel trgat plakate po trgu!

REŽISER: Teci brž ponj, Danilo; oh za božjo voljo, s takimi ljudmi imeti opraviti.

DANILO: Ravno jaz moram iti?

LUKC: Ne greš, če ne ti dam tako, da boš trikrat zvezde videl. (Pokaže z

nogo brco na lestvi, ki se poziblje, da bi kmalu padel iz nje. Danilo odbeži in mu pokaže »osle«.)

IV. PRIZOR.

(Pride Janez, ki drži v roki strgan plakat in izvod »Edinosti«.)

JANEZ: Enega sem strgal sam, za druge sem pa naročil Zanetu, naj jih potrže.

REŽISER: Kaj, ali si znorel, da greš trgat plakate po trgu? Za božjo voljo! Oh, s takimi ljudmi, s takimi ljudmi!... Kaj te je vendar prijelo?

JANEZ (stopi z odprtimi usti in razpetimi rokami, da mu pade na tla »Edinost« in plakat. Nato se nagloma obrne in jezno odide): Najprej mi ukaže, potem pa kriči! Nikoli več ne pridem sem!

REŽISER (zagleda Danila, ki se je vrnil brez zaves): Teči za njim in ga pripelji nazaj. (Danilo teče.)

STANE (priteče, pustivši okno, ki

ga je stavil k steni, da pade na tla): Oh, »Edinost!« »Edinost!« Pokaži, kje je? Ali je notri?

REŽISER (pobere »Edinost«.)

REŽISER (jo razgrne, Vse prihiti okrog in gleda v časopis.)

STANE: Daj sem, bom našel jaz...

LUKC (iz lestve): Saj menda ni »Edinost« tako velika, da ne bi mogel najti!

REŽISER: Tukaj je. (Bere). »V nedeljo 28. julija ob osemnajsti uri popoldne...« o osemnajsti uri popoldne... to je... Oh! Oh! Saj sem vedel! Saj sem vedel! To me vniči! Kdo je dal ta članek notri? Povejte, kdo je bil?...

STANE (bere ves začuden polglasno): »V nedeljo 28. julija ob osemnajsti uri popoldne v prizori P. D. »Kraji Matjaž pod Nanosom« veseloigro »Ulica št. 15«, kateri sledi ples na pleču prosta zabava... Kaj pa ni prav, kaj manjka? (Dalje.)

Pravijo.

Pravijo, da so planinski fantje Andreja iskali na Gočah, a so ga našli na Erzelju. Ker je premočno vino, so ga komaj nesli na Planino.

Pravijo, da so planinski fantje hoteli s silo vrata odpreti, za tisto so morali potem dosti potrpeti.

Pravijo, da se je neko dekletko iz Pliskovice, namenilo iti v tuje daljne kraje tja v Južno Ameriko, ker ji v domači vasi ne vgraja noben fant.

Pravijo, da je v Pliskovici brez števila deklet, a se morajo vseeno fantje potruditi, da jih poiščejo v drugih vaseh.

Pravijo v Žabčah pri Tolminu, da se je tam zgodilo veliko čudo, neka sova, namreč, ki pa ni prav nič v zvezi s čukovo zlahoto, je vsled jeze, ker so ljubli jej sokoli ušli v kuka-vičje gnezdo, snedla dve tretjini svojega nabrušenega jezika, ostalo ji ga je baš toliko, kolikor ga potrebuje za domačo rabo.

Pravijo, da se za borovniška dekleta zelo zanima dijak Drejče iz Rakeka. Naj le pazi, da mu Stanko ne napove dvoboja.

Pravijo, da je v Borovnici dobila troperesna deteljica na Miklavževem večeru zelo velik zavitek. Kaj je bilo v njem pa nočejo izdati.

Pravijo, da je v Borovnici troperesna deteljica zelo jezna na Elkota in na ostale borovniške dijake, ker ji vedno kaj zajtrajo.

Pravijo, da so bile nekatere gospodične iz Borovnice, dokler so bile v Mariboru v samostanu kakor angeljci, sedaj so pa že celi h.....!

Pravijo, da so borovniške dijakinje tako glasne, da se jih sliši, ko se peljejo zjutraj v Ljubljano iz zadnjega vagona v prvega in obratno. Kdor pa sedi v srednjem vagonu, ne sliši nič.

Pravijo v Budanjah, da je lovski družbi zmanjkalo zajcev. Pa tudi da jejo v velikem številu arnike in da po zajcih slino požirajo.

Pravijo istotam, da si bodo deli lovci larde, da jih zajci ne bodo poznali.

Pravijo, da bodo nosili lovski psi boben in bodo z njim zajce skup klicali.

Pravijo, da je v Gorici šturska srna več vredna, kakor en dobro rejen prešič ali pa dva.

Pravijo v Vrhopolju, da je neki lovec vprašal pobaline, ako je tudi iz zajčjih bobkov dober toč.

Pravijo, da so na Črnučah štiri gospodične, ki se skušajo, katera bo bolj moška. Čuk bi jim prav rad dal nekaj dobrih in koristnih nasvetov, pa se zaenkrat boji njihovih šimi marinčnih nohtov.

Pravijo v Nadgorici pri Črnučah, da bodo na prvem domžalskem sejmu kupili dva koša, enega večjega in enega manjšega, da jih namesto zvonov obesijo v zvonik. Delo bodo izvršili kar sami, za enkrat popravljalo le staro tramovje, ki je zelo veliko trpelo od velikega zvona, kateri je takšen kot ga ima Gregorjanka za svoje sani.

Pravijo v Ljubljani, da je tam neka kavarna, kjer Čuk takoj izgine, kakor hitro ga poštar prinese; pa je c kavarni spočetka na razpologo po več izvodov. Čuk bo dotičnike, ki si ga kratkomalo vtaknejo v žep, pocukal za ušesa in jim pokazal poti do trafike, kj r se Čukov dovolj dobi!

Pravijo v Ljubljani, da so 13. t. m. otvorili novo sankališče; Čuk je gledal le od daleč. Pa je videl marsikaj čednega in mikavnega. To so vam bile žive kopicel! Pa ne vedno po nesreči! Kaj še. Nalašč. Čuku so se dekličice pa celo smilile. Ali ni nekaj strašnega, če fant prevrne punčko in

jo nabaše s snegom. Baše od vzgora! dolj in od odspodaj gor!

Pravijo v Ljubljani, da se bo Rožnik podrli, če bo vedno toliko obiskovalcev, kot jih je sedaj, cerkev se bo pa morala premakniti kam drugam, ker ona ne gleda rada ljudi ki drsajo in se drsajo. Saj se razumemo!

Pravijo v Ljubljani, da bodo tam vse ulice spremenili v drsališča, ker se nikdo ne zmeni zato, da bi drsanje po ulicah prepovedal, pač pa prepo-vedujejo drsanje po ljubljanski okoli-lici. Je to resnica; pač narobe svet.

Pravijo v Ljubljani, da se gospodična, ki jo je zadnjič Čuk malo pocukal, zelo hudujejo in da so obljubili sv. Antonu svečo, če bi zvedeli, kje se Čuk skriva. Toda Čuk vsega ne verjame; on je prepričan, da bi Čuka še povabili na mal sprehod in oddih, v najslabšem slučaju se pa še sveče poslužili.

Pravijo, da neki gospod, ki odgovarja na naziv »ragioniere«, je dobil v dar zlato kolajno, ki predstavlja nogometno tekmo, katero sodi pajac iz cirkusa. Omenjeni gospod si je zaslužil zlato kolajno s vrtilnami, kate-re je pokazal 29. pr. m.

Pravijo, da »post-zug« S. Andrea še vedno brizga po Rojano, Brhke zarjašice prištevajo vzrok tej stalnosti svojim čarom. To je omenjeni vlak, ki v gotovih prilikah spregovori, odločno zanikal; kar je povzročilo splošno žalovanje.

Pravijo, da vse rojanske pupe — brez razlike narodnosti in... let — so se združile v močno organizacijo, kateri glavni namen bo: Pojasniti moškemu svetu, zakaj si ženske strižejo tako brez pardona lase. Pravijo tudi da se je neki norec izrazil zelo hudomušno, češ, strižejo si lase za uničiti pregovor, ki pravi: Dolgi lasje — kratka pamet!...

Pravijo, da bo Lojze radi užaljene-«a ponoša postal »arbitro« Vzrok te-mu: Sv. Miklavž je prinesel njemu futbolistu... ščinke. Ne bo več igral, ampak le sodil. — Moj Bog! Le naj ne posnema sodnika tekme »Gorica«-»Zarja«....

Pravijo, da ni nobeno čudo, ako so Šentjakobski fantje tako dobro re-ieni, saj zastoj gotovv ne hodijo ni-kamor brez marenade v žepu.

Pravijo, da hodi neka družba pri Sv. Jakobu pogostoma v kino in to samo zato, da lahko malo sladko zadremlje s spremljevanjem orkestra.

Pravijo, da so zgradili Valaši na Trsteniku veliki cirkus ter da se za prošlo nedeljo napovedana predsta-va ni mogla vršiti vsled zakasnele-zag prihoda glumačev.

Pravijo v Iderskem pri Kobaridu, da se fant K. pritožuje, da mu je za-čelo otekati njegovo veliko srce. Seveda, za bolezen so zdravila, za ljubezen jih pa ni.

Pravijo v Iderskem pri Kobaridu, da sta dve puncil »blonda« in »ko-stanjeva«) tako zelo ponosne, da mš-lita da, takih v toliminskem sodnem okraju ni.

Pravijo, da neko rojansko pupo bi minila vsa jeza do »dedcev«, če bi ji vsak od teh toliko (?) obsovaženih »dedcev« daroval po en velik lonec dobrega »kofeta«.

Pravijo v Ljubljani, da je tam blizu središča mesta hiša, kamor zahaja več gospodov; Čaka jih pa več go-spodičen; vse so dobrega srca, ona je pa za par samaritank.

Pravijo v Ljubljani, da je tam neka tovarna, kjer se dekleta Čuka zelo boje. Pa bo izdal tudi vaše skrivnosti. Za enkrat samo nasvetuje, da se fantov ne sme izzivati, ker sicer se lahko zgodi, da bo katero gad pi-čil. Tudi poljubčkov metati se ne sme, to je reč zapeljiva, raznih »vrecic« pošiljati se ne sme, ker s tem izziva-te fante, kot da bi bili oni preveč bo-

ieči, pri oknu stati in lizati se, to je na že preveč. Če vam to ne zadostu-je, drugič huje!

Pravijo, da je bil 12. in 13. decem-bra minister Štefan Radič v Mariboru in da ga pričakovalo na kolodvoru okoli 3000 ljudi, med katerimi so bili tudi taki, ki so ga lansko leto zasledo-vali in lovili — pa tudi dosti je bilo takih, ki so bili radi njega zaprti.

Pravijo, da je bilo 9. decembra v mariborski porotni dvorani tako hlad-no, da je bilo ne le obtoženec, tem-več tudi sodnikom, porotnikom in po-slušalcem mraz.

Pravijo, da je bilo v sredo 2. de-cembra v neki dalmatinski kleti v Mariboru šest mlinarjev, kateri so popili 28 litrov vina. Okoli polnoči so hoteli iti domov, toda gospod Alkohol jih je povabil, da gredo z njim v kei-ho. Drugi dan niso vedeli, kakor da so prišli tja. Mlinar Sch. je pa mislil, da štrajkaio in je obvestil več ljudi, da naj rečejo njegovim delavcem, ako jih vidijo, da naj gredo hitro na delo in naj ne štrajkaio.

Pravijo, da so v Mariboru v neki tovarni za perilo vse delavke štral-kale zato, ker je bila nit, s katero so šivale, pretenka.

Pravijo na Banjšicah, da je Janeza huda jeza lovila, ker se mu je punca rodila. Imel bi fanta rad, al' naj pomisli, da je še golobrad.

Pravijo, da je na Vrhu nek gospod, ki rad vtika nos povsod — posebno, kjer je kakšna punca, tam se prav rad gucca. Tega pa praviti ne sme nobena: ne Poida, Rezka, Vera, da s tem se ne opozori — žena.

Pravijo v Batah: Smo mlade, lepe in čvrste, gibčne imamo že prste. Znamo kositi in »brgeše« nositi; pa znamo kvantati, ponoč vasovati; le pride naj sočelj črn al' bel, vsak naju bode vesel —?

Pravijo, da si misli Sv. Miklavž na-baviti za prihodnje leto boljše ter po-polnoma nove vreče, ker so mu stare vreče začele puščati.

Pravijo, da so nekatere dijakinje iz Borovnice otvorile novo sankališče. In sicer, kar iz kolodvora. Obstoja pa nevarnost, da se katera zaleti s san-kami v most. Škoda bi bila mostu in — sank.

Pravijo, da je šel novi odbor šport-nega društva »Adrije« s polno paro na delo. Rešenih je bilo dosedaj vse polno načrtov, kakor n. pr.: Tribune, centralna kurjava, cementiranje igri-šča, rešilna postaja. Naprosilo se je

tudi železniško ministerstvo, da bi se premestila postaja Sv. Andreja v bližino blagajne, tako da bi gosti in športno navdahnjeno občinstvo ne iz-vubljalo preveč časa z nakupovanjem listkov. Preskrbelo se je tudi za velik šotor, pod katerega naj bi se spravilo ob veliki solnčni vročini in dežju celo igrišče, za kar jim je šel na roko cir-kus Krone, katerega ime mora ostati tajno, ker taka je želja odbora. V ne-deljo se srečata prvič na igrišču Ob-zor—Adrija in ne kakor pomotoma javljeno: Adrija—Obzor, kar se pro-si, da vzame slavno občinstvo na znanje.

Pravijo, da se misli Sirent udeležiti prihodnje veslarske zimske tekme na Volgig in so že velikanske priprave v polnem teku, ter da misljo vzeti v najem celo obrežje od Barkovelj do Miramarja, radi preštevilnega član-stva. Baje so že zahtevali od tržaških veslarskih klubov, naj jim vrnejo po-sojene jim ladje. Z novim letom fra-ke bo obvezen, ampak samo halbcil-inder, terliš in bergsteigerli.

Pravijo, da jo Ajdovci včasih pošte-no polomijo, potem pa tudi pošteno plačajo, kar so polomili.

LEP SPREJEM.

»Povej mi, poglavar«, je rekel novodošli misijonar »kaj se je pravzaprav zgodilo z mojim prednikom?«

»Ta je šel v notranjost«, se oblizne in se pogladi po tre-buhu.

LUIGI CALISSANO & FIGLI IZDELOVANJE VINA, ALBA

Bogata izbira finega vina v steklenicah:

Barbera, Freise, Barolo, Bracchetto, Nebiolo, Asti spumante, Gran spumante

Namizna vina:

Grignolin belo vino navadno v steklenicah — — —

in zaloga pri

SALFATI GIUS.

ZGANJARNA, Trg Sv. Antona 7. GORICA

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso verdi „rgovski dom“

Telefon št. 50 — Brzjavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica **CENTRALA** Rezerva SHS
in rezerve: **LJUBLJANA** Din.
Din. 50.000.000 **10.000.000**

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Obrestuje vloge na knjižice po 4%.

Nakup in prodaja vsakovrstu ga tujega denarja.

Izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle naj-kulantneje.

Pravilo. da če greš po noči po ajdovskih gasah in zapoješ mimo oken: »Ko psi zalajajo«, te začne v resnici spremljati pri vsaki hiši pravo pasje lajanje, ki oznanja karabinirjem in nočnim čuvajem, da hodiš ti svoja vesela pota. Če se pa podaš na vlomski posel in vzameš po noči v kaki gostilni sir, salam, vso pošado in še 600 lir po vrhu, ne boj se, ker te ne vidi in ne sliši, pa tudi nikdar ne za voha noben pes.

Pravilo. da imajo v Ajdovščini dobro naštudirane štiri igre, ki so se z uspehom igrale tudi po drugih krajih in doživle že brez števila repriz. Govorimo, da izredno ugajajo našemu

občinstvu in da se bo izvrstno zabavalo ob njih vso sezono. Te igre so: briškola, trešet, tarok in preferanca.

Pravilo. da ajdovski arestantje dobivajo samo enkrat na dan jesti. Vendar pa se ne morejo pritoževati, ker jih pa na drugi strani gostoljubno pridržijo v zaporu po cele tedne, čeprav bi bila njih kazen le pogojna ali bi imeli pravico biti kvečjemu par dni v zaporu.

Pravilo. da je prišlo pri nas že toliko ljudi na beraško palico, da podajajo drug drugemu kljuko ob sobotah, ko prosijo miloščine po ajdovskih hišah. Ob petkih pa hodi po hišah »Čuk« in vsakdo gleda strahoma, če

ni morda tudi on že prišel na čukovo palico.

Pravilo. da je v jutranjem kamniškem vlaku tak »drenj«, da se je bati, da razpadejo vozovi na vse štiri strani sveta. Nevarnost v tej gnječi je zlasti za one, ki imajo skrbeti za mladi rod prihodnosti.

Pravilo. da so med Domžalami in Trinom otvorili nedeljsko sneženo kopej. Uporaba je brezplačna, zato pa predpriprava po gostilnah toliko več stane.

Pravilo na Crnučah, da se bo Ela od dolgega časa še zredila. Se ona gleda in gleda, hrepeni in se razburja, pa nikjer ne najde odziva.

Pravilo. da se neka gospodična iz Javi pri Domžalah (Čuk se jo radi njene visokosti ne upa imenovati) še vedno spominja prijetnega zatišja grobeljskih lipic.

Pravilo. da stoji na Rodici pri Domžalah »biri'havs«, kjer se brezplačno poučuje, kako se je treba ženiti. Kot je 35 ženinov prišlo, tako so tudi odšli.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Štjer in drugi sotrudniki. Hvala! Vse pride počasi na vrsto. Oglasite se še. Pozdravljeni!

Obnovljena prodaja tkanin na račun NARODNE ZVEZE TOVARNARJEV

PO ZNIŽANIH CENAH (AL RIBASSO)

VIDEM - Via Savorgnana 5 (vokal Via Cavour) - UDINE

Od 21. do 31. tekočega meseca

LIKVIDACIJA

vsega suknenega moškega in ženskega blaga

po polovičnih cenah.

Vsi se lahko prepričajo o resničnosti tega, opazujoč srednje izložbeno okno naših zalog, kjer so razstavljeni predmeti z označenimi cenami.

Govori se: slovensko in nemško!

CENE STALNE.

CENE STALNE.

Vstop prost brez obveze nakupa.

VIDEM - Via Savorgnana 5 - UDINE

Raznih najfinejših likerjev:

Moškati pasit, maršala, Turinski
vermouth, Vermouth bell, Cipro,
Malaga vino, punch, rum, žganje,
razni sirupi.

Specijaliteti: Krema mar-
šala, jajčna maršala,
jajčni konjak.

Žganiarna
JOSIP SALFATI
GORICA, Trg Sv. Antona 7

Širite čuka na palci.

POPOLNOMA VARNO NALOŽEN DENAR V JUGOSLAVIJI Ljubljanska posojilnica

r. z. z. o. z.

v novopreurejenih prostorih
v Ljubljani
Mestni trg, številka 6

sprejema vloge na hra-
nilne knjižice in te-
koči račun, jih obrestuje
po 8%

ter jih izplačuje takoj brez odpo-
vedi in brez odbitka.

Večje hranilne vloge z odpo-
vnim rokom obrestuje tudi višje
po dogovoru.

Leopoldo Zakraisek

Gorica - Corso G. Verdi N. 13 - Gorica

VELIKA ZALOGA:

kuhinjskih predmetov iz emajla in
aluminija, steklenin, porcelane itd.
Bogata izbira božičnih daril

Posebnost: ZIMSKE COPATE

IGRAČE

Cene zmerne! Cene zmerne!

Manufakuro, perilo, izdelane obleke
po cenah brez konkurence
kupite pri dobroznani

Bratje Mose

Via Rastello 7 - GORICA - Via Rastello 7

Zaloga manufaktur

CARLO MALFATTI

GORICA - Via Carducci številka 5 - GORICA

Bogato založena z vsemi novostimi sedanje sezije
nudi sl. odjemalcem najboljše ugodnosti pri nakupu.

PRVOVRSTNI PREDMETI PO KONKURENČNIH CENAH

Reklamna darila.

Kdor nakupi za 100 - 200 - 500 - 1000 L. blaga dobi v dar:

1. - 6 najfinejših nosnih ruti z ožrom;
2. - 3 brisače iz gobastega blaga, bele;
3. - 1 elegantno kombinacijo za nevesto, plačeno in lepo vezeno;
4. - 1 krasen prt za čaj z prtiči iz finega platna „Fiandra“, za 6 oseb.

Prvovrstna zaloga tkanin RUGGERO VENUTI GORICA, Corso Verdi (nasproti Ljud. vrtu)

Velika zaloga domačega in češkega
volnenega blaga, perila, posteljnih
pregrinjal vseh vrst, volne za blazine
žime in pernic.

V času semnja Sv. Andreja in božičnih
praznikov so cene zelo nizke.

Sprejema se v popravilo:

punčke iz porcelana in celuloida,
lasne zaponke, torbice, vsakovrstne
stvari iz celuloida, gumija, ambre itd.

Trgovina Igrač

A. FIEGL - Via Carducci 9 - GORICA

Babica avtorizirana
sprejema
nosilce. - Govori slovensko.
SLAVEC - TRST - Via Giulia 29

Trgovina z m. nufakturo

ŠKODNIK ANTON

Gorica - Via Seminario 10 - Gorica

Le zadovoljnost k pravi sreči vodi!
Zapomni si, nevesta, to resnico,
in preden sežeš ženinu v desnico,
previdna pri nakupu bale bodi!

Blago po nizki ceni, zadnji modi
predaja za deželo, za Gorico
pri semenišču v biši z desetico
trgovec **Škodnik Anton**, znan povsodi

A to se tiče tudi tebe, mati,
in tebe, žena, ženin, fant, deklina,
trgovec ki kupuješ mnogo hkrati
cefirja, oksforda in etamina!

„Sem zadovoljen z blagom!“ vsak poreče
in zadovoljnost ključ je že do sreče.

Znižane cene ob priliki božičnih praznikov

Pomnite!

Predno začnete z nakupom igrač
za Vašo deco, oglejte si bogato
zalogo in izredno nizke cene pri

A. FIEGL

Gorica, Via G. Carducci 9. Gorica

Vstop dovoljen vsakomur brez
obveze nakupa